

ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ

Ο νεοδεξιός, λαϊκιστικός φονταμενταλισμός: «Αυριανισμός» ξανά

ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ*

Η ΚΡΙΤΙΚΗ σε έναν νόμο, όπως αυτός για την Παιδεία, δεν είναι κάτι περίεργο. Είναι αναγκαίο να εντοπίζονται και να ελέγχονται τα τρωτά σπρεία.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 2

ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ

Ο νεοδεξιός, λαϊκιστικός φονταμενταλισμός: «Αυριανισμός» ξανά

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 1

Για παράδειγμα, ο γράφων έχει επιφυλάξεις με το υψηλό ποσοστό φοιτητικής συμμετοχής στην εκλογή διοικητικών οργάνων. Το θέμα, όμως, πλέον, είναι άλλο. Δεν αφορά τη συζήτηση. Το θέμα είναι ποιοι και πώς εναντιώνονται στον νόμο.

Μια διαπίστωση: Το σύνθημα «Μπαλτά στον Μπαλτά, όχι στην Παιδεία και τα παιδιά» ενώνει. Το θέμα είναι ποιους ενώνει. Ποιοι στοιχίζονται πίσω από αυτό; Καταρχάς, όσοι υπερθεμάτιζαν ότι θα πρέπει να υπάρχουν Συμβούλια Διοίκησης στα ΑΕΙ (Συμβούλια που δεν προσέφεραν έργο), με τη δικαιοδοσία να αποφασίζουν ποιοι θα μπορούν να υποβάλουν υποψηφιότητα στις πρυτανικές εκλογές, παρ' όλο που, στη δημοκρατία, μπορούν να υποβάλουν υποψηφιότητα όλοι και να εκτεθούν στην κρίση των εκλεκτόρων τους. Δεν είναι, όμως, μόνο αυτό. Οι συνασπιζόμενοι γύρω από το προαναφερθέν γηπεδικό σύνθημα συναποτελούν σύνολο που φαίνεται ανομοιογενές. Ακροδεξιοί νεοφιλελύθεροι βουλευτές, δεξιοί νεοφιλελύθεροι βουλευτές, βουλευτές και στελέχη του ΠΑΣΟΚ και της, κατ' όνομα, Κεντροαριστεράς - ουσία δε Νεοδεξιάς -, ο απηνής διώκτης των κομμάτων και των «συντεχνιών» των διοικητικών υπαλλήλων, πρώην πρύτανης του ΕΚΠΑ και νυν βουλευτής της Ν.Δ. Ταυτόχρονα, τα ΜΜΕ αναφέρθηκαν σε πλήθος συγκεντρωμένων, άσκετα αν οι συμμετέχοντες μπροστά στη Βουλή ήταν ευάριθμοι, παρά τη στήριξη τριών κομμάτων. Επιχειρηματίες, που προσβλέπουν σε «δουλειές» στον χώρο της εκπαίδευσης, στηρίζουν την πρωτοβου-

λία και το ανθρωποβόρο της σύνθημα. Έτσι συμβαίνει, όταν η ιταμότητα γίνεται πολιτικό μέσο.

Ο συγκεκριμένος υπουργός είναι γνωστός για την πθικοπολιτική και επιστημονική του αξία ως πανεπιστημιακός δάσκαλος. Είναι γνωστός και για τη φιλόμοχθη ερευνητική του προσφορά και για την πολυετή πολιτική του δράση. Συνεπώς, εάν πληγεί, εάν κλονιστεί αυτό του το πλεονέκτημα, τότε πλήττεται και κλονίζεται αυτό που ο ίδιος εκφράζει. Εκφράζει τον χώρο του, την Αριστερά, και αυτό είναι τιμή και για εκείνον και για εμάς, τους αριστερούς. Η πορεία του Αριστερά Μπαλτά είναι συνυφασμένη με την αδιαπραγμάτευτη υπεράσπιση αρχών, την πανεπιστημιακή διδασκαλία, την καρποφόρα ερευνητική εργασία και το ακέραιο πολιτικό ίθος. Γι' αυτό και δοσοι στοιχίζονται πίσω από το «Μπαλτά στον Μπαλτά...» αποσκοπούν στο να πλήξουν την κυβέρνηση. Είναι αυτοί που επιθυμούν την αλλοίωση της πρόσφατης λαϊκής εντολής μέσω της αλλοίωσης της κυβερνητικής πλειοψηφίας. Το σύνολο όλων αυτών μοιάζει ανομοιογενές. Στην πραγματικότητα, έχει ομοιογένεια. Αυτό που το συνέχει είναι η έχαλλη, φανατισμένη πολεμική στην Αριστερά, που καταλήγει σε συνηγορία υπέρ των δανειστών και της αντιδημοκρατικής πολιτικής τους.

Η σπίλωση του Αρ. Μπαλτά είναι μέσο για να ανασυγκροτηθούν οι παράγοντες, που με τη στήριξη των ΜΜΕ οργανώνουν το λαϊκιστικό, νεοδεξιό Κέντρο. Είναι μορφή νεόκοπου, πολιτικού φονταμενταλι-

σμού, με έντονα λαϊκιστικά χαρακτηριστικά. Ανατρέχει στις πιο βαθιές αντικομμουνιστικές παραδόσεις του Κέντρου. Κεντροαριστεροί ήταν ο Καρτάλης και ο Μανδηλάρας, όχι τα φερέφωνα των δανειστών. Μαζί με αυτούς, οι οποίοι δεν έχουν ερείσματα στην κοινωνία αλλά στα ΜΜΕ, επανέρχεται και βρυκολακάζει το φαινόμενο του «αυριανισμού». Προφανώς είναι η ώρα του. Ταιριάζει με την εμπάθεια απέναντι στην Αριστερά είτε από τους δεξιούς και ακροδεξιούς νεοφιλελύθερους είτε από τους ανανήψαντες αριστερούς. Οι τελευταίοι, οι αναβλέψαντες, παρουσιάζουν μεγάλο ενδιαφέρον ως προς την αντιαριστερή τους πλειοδοσία. Δεν είναι η πρώτη φορά. Δεν θα είναι η τελευταία. Δεν θα πάψουν να είναι χρήσιμοι.

Όπως και να 'χει, το σύνθημα «Μπαλτά στον Μπαλτά...» επιβάλλει να ανασυγκροτηθούμε κι εμείς και -γνωρίζοντας τι σημαίνει ο Αριστερός Μπαλτάς για το πανεπιστήμιο, την κοινωνία και τον πολιτικό βίο, αλλά και για την Αριστερά- να πούμε «Ναι, Μπαλτάς και στην Παιδεία και στην κοινωνία». Η Αριστερά είναι υπερήφανη για τους Μπαλτάδες της. Αυτή βγάζει Μπαλτάδες. Οι άλλοι βγάζουν τον Σαμαρά, τον Σταύρο και τον Άδωνι. Όσοι θέλουν, ας συνταχθούν μαζί τους. Ο καθείς εκεί που διαλέγει, εκεί που του πρέπει.

* Ο Στέφανος Δημητρίου διδάσκει Πολιτική Φιλοσοφία στον Τομέα Φιλοσοφίας της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων